

FORÆLDRERETEN

Som en forening, der bygger på et kristent livssyn, er vi nok mindre optaget af juridiske spørgsmål ("ret" og "rettigheder"), end af skabelsesteologisk horisont. Dermed vil vi forstå livet som godt, prokreation som gudvillet livsformidling og forældreskab som et ansvar og en pligt (biologisk, etisk, teologisk, eksistentielt, psykologisk).

Derfor er det bærende motiv den gave og opgave et menneske får, når han eller hun bliver far eller mor. Dette indebærer også nogle rettigheder; i denne sammenhæng *forældreretten*. Barnet er blevet til i forening af mor og far, og mor har båret barnet under sit hjerte og født det i smerte. Det giver en *umistelig ret og ufravigelig pligt*, som helt igennem definerer et menneskes liv, forældre såvel som børn. De fleste forældre kan formentlig intuitivt genkende dette og kan levende forestille sig, hvordan de som menneske vil opleve det totale kollaps, hvis de mister deres barn på grund egne svigt.

Sekundært er dette – til alt held – i Danmark blevet omstøbt i lovgivning, der understøtter forældrenes rettighed til at nære, opdrage og danne barnet, som de ønsker det.

Forældreskabet udmønter sig i kristelig forstand i tro, håb og kærlighed. En tro på, at tillid og ordentlighed formidler og skaber integritet. Et håb om, at frihed og retfærdighed giver forudsætningerne for at formulere et værdigt afsæt for menneskelivet og en samfundsvision til glæde for alle i vores land. Og vigtigst af alt, at kærligheden viser sig i konkret, daglig omsorg og sunde rammer for opvæksten, så barnet dannes til et helstøbt menneske. Denne opgave – integritet, samfundsvision/samfundsansvar og dannelse – er først og fremmest forældrenes og som skoler støtter vi op om dette og hjælper med, mens børnene lærer en hel masse fagligt i tilgift!

Hvem tilhører børnene?

Selvfølgelig tilhører barnet sig selv; det gælder ethvert menneske. Men *indtil* det når til skelsår og er selvstændigt, hvem er det så, der har rettighederne? Og hvorfor er det så vigtigt for os at understrege dette forhold – altså, at det er *forældrene*, der har retten til børnene – og ikke skolen, "systemet", staten eller andre?

For det første er vi i Foreningen af Kristne Friskoler optaget af, at det ganske enkelt er en fuldstændig afgørende side af livet og af en kristen livs- og menneskeforståelse, at forældrene tager sig af deres børn – det har de ret til, pligt til og ansvar for. Vi tror, at det er godt for de voksne, men især, *at det er godt for børnene*.

For det andet er der visse politiske strømninger, som tenderer mere i retning af, at børnene ikke tilhører forældrene, men staten. Det er vi meget, meget stærkt uenige i, uanset om det ses fra en teologisk, psykologisk, samfundsmæssig, politisk eller social synsvinkel.

I praksis betyder det, at de to sider af forældreskabet, vi lægger stor vægt på i de kristne friskoler og daginstitutioner er den juridiske og den værdimæssige:

For det første giver Grundlovens §76 forældrene retten til selv at sikre undervisning til deres børn. Denne undervisning skal stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i Folkeskolen. På de kristne friskoler og daginstitutioner leverer vi fuldt ud dette, og mere til. Vi ønsker at være kendt for et højt pædagogisk og fagligt niveau, og at familierne hos os møder integritet, samfundsvision og dannelse.

For det andet er vi værdimæssigt i de kristne friskoler og daginstitutioner stærke tilhængere af, at man *som forælder har pligt og ansvar og ret* til at sørge for sine børn. Det er således i vore øjne ikke *staten*, der har førsteretten til børnene; nej, det er forældrene! Det er forældrene, der er de vigtigste i børnenes liv – hverken fagprofessionelle eller statslige embedsmænd og politikere. Derfor laver vi ikke kristne friskoler og daginstitutioner på statens mandat, men på forældrenes. De personlige valg, værdier og livsoverbevisning hører til i familiens sfære. Undervisning og dannelse ligger i snitfladen mellem familie og samfund og skal derfor tage skyldigt hensyn til begge dele.

Vi ønsker og arbejder for, at vores skole- og daginstitutionshverdag, undervisning og skole- og daginstitutionskultur gennemsyres af de kristne værdier tro, håb og kærlighed, fordi vi tror på, at det er det bedste fundament for livet. Fordi livet bæres af tro, håb og kærlighed, er det fuldstændig afgørende, at det er forældreretten, der afstikker rammen (og ikke staten). Derfor er vi på de frie, kristne skoler og daginstitutioner stærke tilhængere af forældreretten.

Vi anerkender, at samfundet som helhed har en berettiget interesse i, at børnene klædes på til det samfund de er en del af. Et arbejdsmarked, et demokrati og et fælles ansvar for at Danmark lykkes. Vi mener, at den bedste måde at bidrage til dette på, er ved at tage udgangspunkt i forældreretten på et fundament af kristne værdier. Vi ønsker at påvirke børnene, familierne og samfundet som helhed, med fuld respekt for individets valg.